

Els que enguany hem celebrat els 65 anys: d'esquerra a dreta, a la fila del darrera: Joan López, Miquel Todó, Jordi Surroca, Albert Rutllant i Eduard Roca; a la 2a fila de dalt: Lola Mestres, Maria Rovira, Angelina Turon, Mercè Isern i Ramon Pibernat. A la tercera fila: Maria Corominas, Francisco Pérez, Diego Díaz, Joana Vilalta, Montserrat Pagès, Rosa Arbussé, Maria Grau, Dolores Casals, Jeroni Pallarols i Emili Vidal, A la fila del davant: M. Dolores Dausà, Pilar Casanovas, Dolores Hinojosa, Carmen González, Montserrat Parramon, Antònia López, Avelina Tresserras, Teresa Clara, Joana Andreu, Pilar Negre, Montserrat Abulí, Joana Pagès i Dolores Moro. A la foto inferior, tallant el pastís commemoratiu.

Celebrem l'entrada a l'edat de jubilació

Eren les 6 del matí del 17 de novembre. De sobte, em desperto, què passa?

Avui se celebren els 65 anys dels cassanencs, fills d'uns pares amb tant de coratge o tan poc programats que, en plena Guerra Civil, s'atreïren a posar un fill al món. Som els nens i les nenes del "37".

A les 11h ens trobarem davant Can Nadal, l'Ajuntament. Allà vingueren les salutacions i les abraçades. Érem trenta-tres amb les respectives parelles (aquells que en tenien), quant temps feia que no ens vèiem? Ja han passat cinc anys? , perdona, i tu, qui ets?

L'alcalde ens va rebre amb un acte oficial a la sala de plens. Ell, assegut a la poltrona d'alcalde, ens comenta que érem nats en una època difícil, i que la nostra infantesa no fou del tot agradable, però que havíem arribat a una fita d'edat, la marcada, fins ara, com a data de jubilació, "els 65", i que ens tocava reposar de la feina remunerada i gaudir del temps de lleure que omplirien els nets i les activitats. Finalment, un diploma,

lliurat per l'alcalde, ens recordava la festa, junt amb un preciós ram de flors.

Com a bones persones i agraïdes, ens dirigirem a l'església; allà oïrem la Missa de 12, que fou molt participada. Les lectures, les llegírem tres de les homenatjades. En el sermó, el senyor rector ens parlà de nou del goig que representa saber donar gràcies. L'hora de la lectura dels fidels, els toca als nés més grans, que ho feren amb molta unció i bon fer, després arribà l'ofertori, foren els nés petits, que travessant tota l'església, amb la remor corresponent a l'edat, portaren fins l'altar, el calze, la patena,... i els més petitons, alguns de la mà o a coll dels seus pares, varen fer lliurament d'uns formosos rams de flors seques. Em consta que a més d'un dels assistents li saltaren les llàgrimes, fins i tot al senyor rector i mossèn Àngel.

Havia arribat l'hora de la foto, ja ens teniu els trentatres, formats a l'escala de l'església, mentre en «Benet» ens orientava: una mica més endavant..., somrieu..., digeu «patata». Com podeu veure, passarem a la posteritat.

Després férem cap al restaurant "L'Empalme" de Vilobí i, com a jubilats, acabàrem la festa amb un bon àpat i un pastís, del qual el més gran de la colla i la més jove, foren els encarregats de bufar les espelmes. Tot seguit, un bon recital de poesies, acudits i, finalment, una bona ballaruga, que acabava a altes hores de la nit - i després diem del jovent...

Maria Corominas

Dues imatges corresponents a tan emotiva festa

ELS NORANTA ANYS DE L'ÀVIA MERCÈ

La Mercè Serra i Cabarrocas va complir el passat 2 de novembre, 90 anys (molt ben portats) i ho va celebrar amb una festa a la que, amb molta alegria, la vàrem acompanyar els seus fills, nés i besnès.

A la seva edat, una de les seves principals afeccions, a part d'anar a ballar al Casal dels Jubilats, és anar a buscar bollets, i aquest any tota la família hem pogut assaborir els deliciosos pinetells "caçats"

per ella.

A la fotografia podem veure-la envoltada de tots els seus nés i besnès.

Per molts anys, àvia Mercè!